

Висновки. Ефективне формування культури рухової діяльності людини, культури життя, здорового спортивного стилю життя можливе лише при умові відповідного інформаційного забезпечення.

Доцільно внести зміни до змісту та організаційних форм фізичного виховання учнівської молоді. Саме завдяки цьому ми зможемо добитися необхідних змін в психології формування нових цінностей і установок суспільства. У подальшому можлива розробка теоретичного обґрунтування використання у навчально-тренувальному процесі принципів особистої зацікавленості та інформаційного насичення.

Література

1. Астафьев В. С., Борисов В. В. Формирование потребности в самостоятельных занятиях физическими упражнениями в структуре физической культуры личности // Теория и практика физ. культуры. – 2008. – № 8. – С.11-15.
2. Ведмеденко Б. Ф. Теорія і методика виховання інтересу учнів до занять фізичною культурою. Дис. На здобуття наук.ступенядокт. пед. наук. – Київ, 2005. – 511 с.
3. Горашук В. П. Теоретичні та методологічні засади формування культури здоров'я школярів. Дис. докт. пед. наук. – Харків, 2004. – С.124.
4. Красноперова Н. А. Педагогическое обеспечение формирования здорового образа жизни студентов // Теория и практика физ. культуры. – 2005. – № 6. – С.16-19.
5. Круцевич Т. Ю. Основні напрямки вдосконалення програм фізичного виховання школярів / Теорія і методика фізичного виховання і спорту, 2006. – № 4. – С.21.

СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДО ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Джуринський П., Богатов А., Єфремова М., Кучеренко Г.,
Хом'якова О.

Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

Актуальність. У статті уточнені поняття здоров'я, стан здоров'я, норма, здоров'язбережувальне освітнє середовище. Визначені компоненти з професійної підготовки майбутніх магістрів з фізичного виховання до здоров'язбережувальної професійної діяльності.

Ключові слова: здоров'я, стан здоров'я, норма, здоров'язбережувальне освітнє середовище, професійна підготовка.

Актуальність. Питання збереження й зміцнення здоров'я були постійною увагою науковців різних часів, від античних філософів (Аристотель, Сократ, Гіппократ, І. Кант та ін.) до сучасних учених, предметом досліджень яких виступили різноманітні аспекти формування здорового способу життя, валеологічної культури, культури здоров'я (Г. Апанасенко, В. Бобрицька, А. Богуш, І. Брехман, Є. Булич, В. Горащук, Б. Долинський, О. Дубогай, Г. Кривошеєва, П. Плахтій, О. Савченко); виховання гігієнічних навичок, навчання безпеки життєдіяльності школярів (С. Волкова, Н. Міллер), здоров'язбережувальні технології у підготовці спеціалістів (С. Гримблат, Ю. Кобяков, М. Носко, К. Оглоблін, М. Сентизова), здоров'язбережувальний простір (Л. Єлькова, В. Ірхін, Г. Серіков) тощо [1; 2].

Виклад основного матеріалу. Стан здоров'я – це складне збірне поняття, що відображає за сукупністю багатьох ознак його певний рівень. Численні дослідження і сучасні досягнення медичної науки (вікової фізіології, гігієни, педіатрії), педагогіки і психології значно розширили і поглибили поняття "здоров'я". За визначенням Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВОЗ), здоров'я – це стан повного фізичного, душевного і соціального благополуччя, а не тільки відсутність хвороб і фізичних дефектів[3].

Треба відзначити, що, поняття "здоров'я" – умовне і об'єктивно може бути встановлене лише на підставі комплексних показників: клінічних, антропометричних, фізіологічних, біохімічних і т. ін. Поняття "здоров'я" в значній мірі зв'язане з поняттям "норма", межі якої важко визначити для особистості. Визначаючи поняття норми для дітей, все частіше доводиться стикатися з поняттям індивідуальної норми, пов'язаної з віковими і генетичними особливостями зростання і розвитку. Істотним у визначенні норми є рівень розвитку фізіологічних систем з погляду їх стану: у спокої (норма спокою); у напрузі при зміні умов зовнішнього і внутрішнього середовищ, збільшенні всіх видів навантажень, зокрема емоційних і розумових (норма напруги). Розглядаючи поняття "здоров'я" з позицій вікової фізіології, слід мати на увазі такі прояви, як зрілість і незрілість [2]. М. Міллер трактує здоров'язбережувальне освітнє

середовище як сукупність антропогенних, природних, культурних факторів, що сприяють задоволенню людиною власних потреб, здібностей, можливостей збереження здоров'я. Воно сприяє впровадженню здоров'язбережувального навчання як процесу взаємодії учнів і вчителя, результатом якого є засвоєння знань, умінь, навичок, способів творчої діяльності, системи цінностей і збереження здоров'я учасників освітнього процесу [4].

Б. Долинський визначає поняття “здоров'язбережувальне середовище” як взаємозв'язок факторів, що сприяють становленню особистості студента, формуванню потреби у здоровому способі життя шляхом організації простору навчального і вільного часу, приєднання до морально-екологічних цінностей, психологічного захисту фізичного, психічного, соціального та духовного здоров'я студентів, профілактики асоціальних умов, які в сукупності виробляють внутрішню потребу студента до оволодіння засобами і методами використання можливостей свого організму для підтримки, збереження та зміцнення власного здоров'я й оволодіння сучасними технологіями навчання, спрямованими на збереження і зміцнення здоров'я майбутніх вихованців [2].

У своєму дослідженні здоров'язбережувальне освітнє середовище вищого навчального закладу ми розглядали як цілеспрямовану систему навчально-виховної діяльності, що не шкодить здоров'ю майбутніх учителів; надає можливість набутти особистісний досвід культуровідповідної поведінки; забезпечує умови для фізичного, психологічного, соціального і духовного комфорту, що сприяє збереженню і зміцненню здоров'я суб'єктів педагогічного процесу, їхній продуктивній навчально-пізнавальній та практичній діяльності.

Педагогічними умовами, що сприяли процесу підготовки майбутніх магістрів з фізичного виховання до здоров'язбережувальної професійної діяльності, визначено: забезпечення мотивації магістрантів на здійснення здоров'язбережувальної професійної діяльності; взаємозв'язок валеологічної освіти з дисциплінами гуманітарно-економічного, природничо-наукового, загально-професійного та професійно-практичного циклів підготовки; насичення процесу фахової підготовки майбутніх магістрів інтерактивними методами навчання;

залучення майбутніх магістрів з фізичного виховання до здоров'язбережувальної професійної діяльності.

У дослідженні було розроблено експериментальну модель підготовки майбутніх магістрів з фізичного виховання до здоров'язбережувальної професійної діяльності, яка ґрунтувалася на аксіологічному, системному, діяльнісному, культурологічному підходах і передбачала поетапну комплексну реалізацію визначених педагогічних умов.

Література

1. Бобрицька В. І. Роль учителя у збереженні здоров'я молодих поколінь / В.Бобрицька // Постметодика. – 2005. – № 2. – С. 48-52.
2. Джуринський П. Б. Теорія і методологія здоров'язбережувальної професійної підготовленості майбутніх учителів фізичної культури : [монографія] / Джуринський Петро Борисович. – Одеса : ТОВ "Лерадрук", 2012. – 324 с.
3. Долинський Б. Т. Здоров'язбережувальне освітнє середовище як чинник підготовки майбутніх учителів початкової школи до здоров'язбережувальної діяльності / Б.Т. Долинський // “Личность и здоровьесберегающее пространство”. – Запорожье : ЛПС” ЛТД, 2010.
4. Миллер Н. Д. Здоровьесберегающее обучение детей санаторных классов / Н. Д. Миллер // Вестник Томского государственного педагогического университета. – Томск. – 2010. – № 8. – С. 50-53.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З УЧНЯМИ МОЛОДШИХ КЛАСІВ

Долинський Б. Т., Кравчук І. В., Папіровський В. В,
Подолєнко О. І.

Університет Ушинського, м. Одеса, Україна

Анотація. Встановлено, що в основу проблеми підготовки майбутніх учителів до формування здоров'язбережувальних навичок і вмінь у молодших школярів у навчально-виховній діяльності покладено аксіологічний, системний, особистісно-діяльнісний і культурологічний підходи.

Актуальність. Однією з актуальних проблем вищої школи на сучасному етапі є розробка сучасної концепції формування майбутнього вчителя, що потребує вдосконалення професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів, зокрема, її конкретизація